



Lisa Storinggaard Nygaards tale om karaktersystemet til Nordisk Talefest

Taler

Lisa Storinggaard Nygaard
Gymnasieelev

Dato

12. maj 2023

Sted

Skamlingsbanken, Kolding

12, 10, 7, 4, 02, 00, -3

Jeg må være ærlig at sige, at jeg har defineret mig selv ud fra en liste af tal, og kommer desværre stadigvæk til det.

Tilbage i folkeskolen trak min matematiklærer mig til siden. Her jeg fik meddelelsen, *altså hvis du gerne vil op på niveau med de andre, så skal du tage dig sammen*, mens jeg samtidig sad med et 7-tal på papiret. Og så vidt jeg ved, er 7 vist egentlig for den gode præsentation.

Landets studerende er tynget af det enorme pres, som karaktererne giver. En fodlænke klodset om benet, som trækker spor gennem uddannelsen. Karakterlofter, som slukker drømme og sætter krav, som de færreste kan opnå. At skulle være fortrinlig i alle fag, for bare at få adgangsbilletten til ens drømmeuddannelse. Ja, for et snit på 10 kræver ikke blot formåen i 3 til 4 fag, det kræves i dem alle. Også de fag som findes mindre relevante for uddannelsen. Jeg drømmer om at læse medicin, og her skal jeg præstere på samme niveau i tysk, som i biologi, for at få gennemsnittet.

På en ungdomsuddannelse som gymnasiet, bliver man mødt af bøddlen i 10 forskellige fag, som hakker i ens svagheder, og ud fra angivelsen af ET tal udviser sin magt.

Dog har man fået den berømte opsang utallige af gange: *Karakterer betyder ikke det store, det er jo bare ét tal*. Alligevel er det personen med 12 tallet, som får skålet, sejren og klappet på skulderen. De bliver eksemplet for den fremragende præsentation, og vi andre skal lytte og lære.

Jeg har set klassekammerater komme grædende ud, fordi de har følt sig utilstrækkelige over deres egen præstation. At de ikke har kunnet leve op til standarden. En standard, som er blevet sat af lærerne, skolesystemet og ikke mindst os selv.

Vi giver os selv et slag i hovedet, for ikke at få den karakter og anerkendelse, vi havde stræbt efter.

Men spørgsmålet er, om vi stræber for os selv eller for alle andre. Er det for at blive eksempel for den gode præstation? Er det for at gøre far stolt? Eller for at kunne ringe til mormor og fortælle de gode nyheder?

Problemet ligger i hvad karaktererne er blevet gjort til. Det er ikke længere et angivelsesparameter for, hvor god man er til at analysere Tove Ditlevsens tekster eller løse en andengradsligning. Det er blevet gjort til en definition af ens person. Det burde slet ikke være en mulighed, at der bliver stillet lighedstegn mellem personlighed og ens karakter.

En karakter afspejler ens niveau, men ikke ens indsats. Nogle personer er bogligt begavede, og halleluja for dem. Men hvad med Jacob, som sidder i hjørnet med 4 tallet, som kæmper for at komme op på samme niveau? Jacob får kun at vide, hvad der er at forbedre, og ikke hvad han allerede gør godt. Han er nok den, som gør den største indsats, men ingen ser ham. For 4-tallet har ikke nok prestige og anerkendelse.

Vi er ikke gode til det samme og tusind tak for det. Vi besidder alle forskellige kompetencer og egenskaber, som gør os til den, vi er.

Tankegangen omkring karakterer er fucked up. Vi skal have nedlagt præstationskulturen, som er selvdestruktiv og spreder tvivl og usikkerhed blandt os studerende. Karakterer skal ikke bruges som et redskab til at kvalitetsstemple os som elever.

En efter sigende dårlig karakter skal ikke være grundlag for at give sig selv et slag i hovedet. Indsats skal anerkendes, så vi alle bliver omfavnet i vores læringsproces. Den gyldne nøgle er lærerne, skolesystemet, men ikke mindst os selv.

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Talefest

Relateret

Ea Kamstrups tale om et farligt dyr til Nordisk Talefest
12. maj 2023

Mohammad Saad Faqrodins tale om integration til Nordisk Talefest
12. maj 2023

Christian Aarslevs tale om ordblindhed til Nordisk Talefest
12. maj 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisa-storinggaard-nygaards-tale-til-nordisk-talefest>